

af Rigsdagens tvende Thing ville have at foretage Valg til Rigsrådet. Umdelingen har fundet Sted.

Jeg skal anmeldte, at jeg har modtaget Udvalgets Betænkning i Sagen, angaaende Udskast til Lov om Straf for Dyrplageri. Jeg haaber, at Betænkningen trykt skal findes omdeelt paa de Herrer's Pladser enten i aften eller imorgen tidlig.

Fra den 2den Landstingsmand for 1ste Kred's (Vessels) har Formanden modtaget et Andragende fra „Folkeforeningen“, hvorved adskillige Midler til at afhjælpe den ved Dyrtiden fremkaldte Nød henstilles til Landstingets Overveielse. Dette Andragende er blevet afgivet til Formanden, med Anmodning om, at det maatte blive henlagt paa Thingets Bord. Dette skal see.

Vi gaae dernæst over til Dagsordenen, ifølge hvilken Justitsministeren vil forelægge Udskast til Lov angaaende Forandring i § 4 af Lov om Skibsfart og Handel paa Island af 15de April 1854. Den høitærede Minister har Ordet.

Justitsministeren: Fra det i afvigte Sommer forsamlede Althing paa Island har Ministeriet modtaget et Andragende om Forandring i Loven om Skibsfart og Handel paa Island af 15de April 1854. Denne Lov bestemmer i § 4, at der i det Pas, hvormed ethvert Skib, der besøger Island, forsynes, skal opgives Skibets Navn, Størrelse og Hjemsted samt Skipperens Navn, hvorhos det er tilføjet, at disse Opgiøvelers Rigtighed skal godtgøres ved Rhederens af en Consul eller en anden Embedsmand paa det Sted, hvorfra Skibet er udklareret, bekræftede Attest. Det er i denne Bestemmelse, Althinget har foreslaaet en Forandring, og det har i saa Henseende anført, at Bestemmelsen er befunden at medføre en Deel Uleilighed og Ulempe. Det er navnlig yttret, at en saadan Attest i Almindelighed ikke fordres af Skibe, som beskæftiges i fremmed Skibsfart, og, naar man nu paa et fremmed Sted, medens Skibet opholder sig udenfor sit Hjemsted, søger det til Befragting, vil en

saadan Attest ikke være tilstede, og man vil da altsaa kun have Valget imellem enten at oppebte, at en saadan Attest kommer tilstede, eller ogsaa, at Skibet maa renoncere paa den tilbudte Fragt, og Befragteren gaae Glip af at erholde et Skib, som han ellers kunde behøve til den Expedition, han har paatænkt. Dette er allerede en væsentlig Ulempe; men Althinget har endnu tilføjet Tvivl, om denne Attest i og for sig kan ansees at være paalidelig. Det har med Hensyn hertil henledet Opmærksomheden paa, at denne Attest afgives af Rhederen, men at det netop er Rhederen om at gjøre, at Skibets Læstedrægtighed ansættes saa lavt som muligt, da Afgiften retter sig efter denne. Vel skal Rhederens Attest bekræftes af en Consul eller anden Embedsmand paa det Sted, hvorfra Skibet udrustes; men deels er det ikke givet, at disse Embedsmand, som mindre kjende de Forhold, hvorom de skulle afgive Attest, kunne afgive en i hver Henseende paalidelig Attest, og deels er det ikke givet, at Sysselmandene eller Amtmanden i Island, som skulle bedømme disse Attester, sikkert kunne afgjøre, om de, der have attesteret Rhederens Erklæringer, virkelig ere de paagældende Consuler eller Embedsmand paa det Sted, hvor Skibet udrustes. Endelig har det tilføjet, at medens Kundskab om, at Handelen paa Island er givet fri, er bleven udbredt overalt, er det dog ikke givet, at det overalt er blevet bekendt, at et Skib, der vil besøge Island og paa Island vil erhverve Søpas, skal medbringe en saadan Erklæring. Det kunde saaledes hændte, at et Skib kunde komme til Island i den Tanke, at, naar det ellers havde sine Papirer i Orden, vilde det kunne erholde Søpas; men, naar det uden at medbringe en saadan Attest kommer til Island, vil det være nødvendigt, at Autoriteterne afvise det, fordi det ikke er forsynet med den Attest, som er en Betingelse for, at Passet udstedes. Dette er, som Althinget tilføjer, mere end en Formodning, idet det nemlig oftere har hændt i afvigte Sommer, at Skibe saaledes ere komne til Island uden at medbringe den omhandlede Attest. Vel har man, for ikke at sætte disse Skibe og deres Befragtere i Forlegenhed, tilføjet dem i Mar at erholde Pas under den